Oruçlu kimsenin iftarını açarken yapacağı duâ

دعاء الصائم عند فطره

[Türkçe - Turkish - تركي]

şeyh Muhammed Salih el-Muneccid

الشيخ محمد صالح المنجد

Terceme: IslamQa
koordinasyon: Sitesi Islamhouse

ترجمة: موقع الإسلام سؤال وجواب

تنسيق: موقع IslamHouse.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

Oruçlu kimsenin iftarını açarken yapacağı duâ

Bizler oruçlu iken iftar edeceğimiz zaman duâ edeceğimiz duâ hangisidir?

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Ömer b. Hattab -Allah ondan râzı olsun- şöyle demiştir:

«كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَفْطَرَ قَالَ: ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ» [رواه أبو داود والدارقطني، وقال ابن حجر في التلخيص الحبير: قال الدارقطني: إسناده حسن]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- iftar ettiği (orucunu açtığı) zaman şöyle derdi:

- (Kuruluğun gitmesiyle) susuzluk gitti; damarlar ıslandı, (yorgunluk ortadan kalktı ve) Allah'ın izniyle ecir sâbit oldu." (Ebu Davud; hadis no: 2357. Dâre Kutnî; hadis no: 25. İbn-i Hacer, 'Telhîsu'l-Habîr', (2/202)de şöyle demiştir: Dâre Kutnî dedi ki: Hadisin isnâdı hasendir.)

«اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ» [رواه أبو داود]

"Allahım! Senin için oruç tuttum ve senin rızkın üzerine orucumu açtım." (Ebu Davud; hadis no: 2358)

Hadisine gelince, bu hadis, mursel hadistir. Dolayısıyla zayıftır.

Nitekim Elbânî, "Ebu Davud'un Zayıf Hadisleri", hadis no: 510'da hadisin zayıf olduğunu belirtmiştir.

İbâdetlerden sonra yapılan duânın dînde büyük bir aslı (temeli) vardır.

Örneğin farz namazlardan ve hac menâsikini edâ ettikten sonra yapılan duâlar gibi.

Oruç ibâdeti de -Allah'ın izniyle- bu duâların dışına çıkmaz.

Nitekim Allah Teâlâ, bu mübârek ayda duânın önemine delâlet etmesi için oruçla ilgili âyetler arasından duâ âyetini zikretmiş ve mü'minleri duâ etmeye teşvik ederek şöyle buyurmuştur:

«وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ» [سورة البقرة الآية:186]

"(Ey Nebi!) Kullarım sana benden sorarlarsa, şüphesiz ben, onlara yakınım. Bana duâ edenin, duâ ettiği zaman, duâsını kabul ederim. O halde, onlar da benim dâvetimi kabul etsinler ve bana inansınlar. Ola ki doğru yolu bulurlar." (Bakara Sûresi: 186)

Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Allah Teâlâ, kullarına yakın olduğunu ve duâ eden kimsenin duâ ettiği zaman duâsına icâbet edeceğini haber vermiştir.İşte bu, kullarının Rabbi olduğuna, onlara istediklerini vereceğine ve duâlarına icâbet edeceğine dâir Allah Teâlâ'nın onlara bildirmesidir.Allah Teâlâ, eğer onlar kendisine duâ ederlerse, kendisinin rububiyetine îmân etmiş olduklarını haber vermiş, daha sonra da onlara iki şeyi emrederek şöyle buyurmuştur:

((... فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ...))

"... O halde, onlar da benim dâvetimi kabul etsinler ve bana inansınlar. Ola ki doğru yolu bulurlar." (Bakara Sûresi: 186)

Birincisi: İbâdet ve yardım dileme gibi, onlara emrettiği konularda kendisine itaat etmeleridir.

İkincisi: O'nun Rububiyetine ve uluhiyetine îmân etmeleri, kendisinin, onların ilahı ve Rabbi olduğuna inanmalarıdır. Bunun içindir ki şöyle denilmiştir:

Duânın kabul olunması; sahih itikad ve kâmil itaat ile mümkün olur. Çünkü Allah Teâlâ duâ âyetini şu sözüyle bitirmiştir:

((... فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ...))

"... O halde, onlar da benim dâvetimi kabul etsinler ve bana inansınlar. Ola ki doğru yolu bulurlar." (Bakara Sûresi: 186)" ("Mecmû'ul-Fetâvâ"; c: 14, s: 33).